

ние ги разглеждаме като форми. Едно е важно да се знае: никога жената не може да използва силитѣ на мъжа и да ги приложи, както той ги прилага. Същото можемъ да кажемъ и за мъжа. Невъзможно е мъжътъ да използва силитѣ на жената и да ги приложи като нея. Природата е вложила въ мъжа и въ жената специфични сили, които трѣбва да се прилагатъ на своето мѣсто и време. Размѣстятъ ли се силитѣ, раждатъ се противоречия и страдания. Мъжътъ може да направи едно нѣщо, а жената — друго. Обаче, двамата заедно могатъ да направятъ много нѣща.

За да изпълни даденитѣ му задачи, човѣкъ трѣбва да има знания и да бѣде ученъ. Запримѣръ, даватъ на едного много гжстъ разтворъ отъ пелинъ. Той е толкова силенъ, че може да отрови човѣка. Умниятъ ще разреши разтвора, ще го направи удобенъ за пиене и ще се лѣкува съ него. Даватъ на друго ново обуща, но много тѣсни. Умниятъ, преди да ги носи, ще ги тури на калпъ, ще ги намаже съ нѣкаква масъ, да омекнатъ, и тогава ще ги тури на краката си. Глупавиятъ, обаче, ще ги обуе направо и, когато нарани краката си, ще каже: Простъ майсторъ билъ този, който правилъ обущата. Пъкъ защо Господъ ме остави да страдамъ? — Нито майсторътъ е простъ, нито Богъ е виновенъ. Трѣбваше ти да бѣдешъ уменъ, да разширишъ обущата и следъ това да ги носишъ. Много отъ погрѣшкитѣ на хората се дължатъ на това,